

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 11.04.2013 r.

nr. 1678, podpis. M. Porec

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

wpłynęło dn. 15.04.13

nr. 3020, podpis.

DZSE-WSPE-BA-0401-5/13

Warszawa, 2013-04-10

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na oświadczenie złożone przez Pana Andrzeja Kazimierza Misiółka, Senatora Rzeczypospolitej Polskiej (nr BPS/043-29-1202/13), w sprawie dokonania zmiany w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w przedszkolach, szkołach i oddziałach ogólnodostępnych lub integracyjnych (Dz. U. Nr 228, poz. 1490, z późn. zm.), dotyczącej dzieci i młodzieży niesłyszących i słabosłyszących przez dodanie zwrotu: „w tym z niedosłuchem centralnym”, uprzejmie wyjaśniam.

Kwestie związane z kształceniem dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, pozostają w obszarze szczególnego zainteresowania Ministerstwa Edukacji Narodowej.

Zgodnie z art. 71b ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.), w zależności od rodzaju niepełnosprawności, w tym stopnia upośledzenia umysłowego, dzieciom i młodzieży niepełnosprawnym, organizuje się kształcenie i wychowanie, które stosownie do potrzeb umożliwia naukę w dostępnym dla nich zakresie, usprawnianie zaburzonych funkcji, rewalidację, oraz zapewnia specjalistyczną pomoc i opiekę. Oznacza to, że uczniowie niepełnosprawni, niezależnie od miejsca kształcenia (w szkołach ogólnodostępnych, szkołach lub oddziałach integracyjnych, szkołach lub oddziałach specjalnych i ośrodkach) na podstawie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, mają prawo do kształcenia specjalnego dostosowanego do ich indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychicznych.

Wyżej wymienione rozporządzenie określa warunki organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niesłyszących, słabosłyszących, niewidomych, słabowidzących, z niepełnosprawnością ruchową, w tym z afazją, z upośledzeniem umysłowym, z autyzmem, w tym z zespołem Aspergera i z niepełnosprawnościami sprzężonymi oraz dla uczniów niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym.

Kształcenie specjalne organizowane jest na podstawie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, wydanego przez poradnię psychologiczno-pedagogiczną. Zgodnie z § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 września 2008 r. w sprawie orzeczeń i opinii wydawanych przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych (Dz. U. Nr 173, poz. 1072), składając wniosek do poradni psychologiczno-pedagogicznej o wydanie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, wnioskodawca dołącza dokumentację uzasadniającą wniosek, w szczególności wydane przez specjalistów opinie, zaświadczenia oraz wyniki obserwacji i badań psychologicznych, pedagogicznych i lekarskich.

Wskazanie, czy ze względu na występującą wadę słuchu uczeń jest niesłyszący, czy słabosłyszący, jak też, czy w wyniku uszkodzenia mózgu wystąpiło zaburzenie funkcji słuchowych i chory całkowicie utracił zdolności do słyszenia, należy do kompetencji lekarza specjalisty.

Zespół orzekający działający w poradni psychologiczno-pedagogicznej na podstawie zgromadzonej dokumentacji, w tym diagnozy lekarza specjalisty, określa potrzebę kształcenia specjalnego ucznia, wskazując na jego potrzeby rozwojowe i edukacyjne oraz zalecając odpowiednią formę stymulacji, terapii i usprawniania.

Ponadto uczeń, u którego nie stwierdza się potrzeby kształcenia specjalnego, a który wymaga objęcia pomocą z uwagi na występujące dysfunkcje rozwojowe, może być taką pomocą objęty w szkole, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. Nr 228, poz. 1487) lub w poradni psychologiczno-pedagogicznej, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 1 lutego 2013 r. w sprawie zasad działania publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych, w tym poradni specjalistycznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 199). Nauczyciel wówczas jest

obowiązany dostosować wymagania edukacyjne wynikające z programu nauczania do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych ucznia.

Uprzejmie informuję, że konsekwentnie wprowadzane od 2008 roku zmiany w przepisach prawa, mają na celu zapewnienie dzieciom i młodzieży z niepełnosprawnościami powodzenia w nauce szkolnej, wyrównywanie ich szans edukacyjnych, zapewnienie odpowiednich warunków do nauki i pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz zatrudnienia nauczycieli i specjalistów do prowadzenia zajęć w sposób dostosowany do ich potrzeb i możliwości rozwojowych. Dzięki wprowadzanim zmianom proces kształcenia ucznia niepełnosprawnego dostosowywany jest do jego indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz posiadanych przez niego predyspozycji psychofizycznych niezależnie od typu i rodzaju szkoły do jakiej uczęszcza.

W Ministerstwie Edukacji Narodowej w chwili obecnej trwają końcowe prace nad zmianami w rozporządzeniu *w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w przedszkolach, szkołach i oddziałach ogólnodostępnych lub integracyjnych.*

Uprzejmie informuję, że w toku uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych, nie wpłynęły uwagi dotyczące poruszanego przez Pana Senatora zagadnienia.

W toku bieżącej pracy Ministerstwa Edukacji Narodowej nie są zgłaszane postulaty dotyczące uzupełnienia przepisów w sprawie kształcenia specjalnego dzieci z niedosłuchem centralnym. Uczniowie ci mogą bowiem otrzymać orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego z uwagi na niesłyszenie lub słabe słyszenie lub opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej w sprawie dostosowania wymagań edukacyjnych wynikających z programu nauczania do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych ucznia oraz jego możliwości psychofizycznych, jak również w sprawie objęcia dziecka pomocą psychologiczno-pedagogiczną w przedszkolu, szkole lub placówce.

Rozwiązania zaproponowane w rozporządzeniu zmieniającym uwzględniają rekomendacje, opinie i uwagi kierowane do Ministerstwa Edukacji Narodowej przez środowiska reprezentujące nauczycieli, rodziców, dyrektorów przedszkoli, szkół i placówek systemu oświaty, partnerów społecznych, a także przez przedstawicieli organów sprawujących nadzór pedagogiczny i organów prowadzących szkoły.

3 wyznaczeni sekretarza

Z upoważnienia
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

Tadeusz Stawecki
SEKRETARZ STANU